

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2350 al Consiliului din 16 decembrie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria** 1
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2351 al Comisiei din 14 decembrie 2015 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată** 3
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2352 al Comisiei din 16 decembrie 2015 de stabilire a mediei ponderate a tarifelor maxime de terminare a apelurilor mobile din întreaga Uniune ⁽¹⁾** 7
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2353 al Comisiei din 16 decembrie 2015 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 9

DECIZII

- ★ **Decizia (UE) 2015/2354 a Consiliului din 10 decembrie 2015 de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Seychelles la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii** 11
- ★ **Decizia (UE) 2015/2355 a Consiliului din 10 decembrie 2015 de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Federației Ruse la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii** 14
- ★ **Decizia (UE) 2015/2356 a Consiliului din 10 decembrie 2015 de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Albaniei la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii** 17

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

★ Decizia (UE) 2015/2357 a Consiliului din 10 decembrie 2015 de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Marocului la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii	20
★ Decizia (UE) 2015/2358 a Consiliului din 10 decembrie 2015 de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Armeniei la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii	23
★ Decizia de punere în aplicare (PESC) 2015/2359 a Consiliului din 16 decembrie 2015 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei	26
★ Decizia (UE) 2015/2360 a Consiliului din 16 decembrie 2015 de numire a unui membru elen și a unui supleant elen în cadrul Comitetului Regiunilor	28
★ Decizia (UE) 2015/2361 a Consiliului din 16 decembrie 2015 de numire a unui membru italian și a unui supleant italian în cadrul Comitetului Regiunilor	29
★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/2362 a Comisiei din 15 decembrie 2015 privind scutirile de la taxa antidumping extinsă asupra anumitor piese pentru biciclete originare din Republica Populară Chineză, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 88/97 [notificată cu numărul C(2015) 9049]	30
★ Decizia (UE) 2015/2363 a Comisiei din 16 decembrie 2015 de modificare a anexei A la Acordul monetar dintre Uniunea Europeană și Principatul Monaco	37

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2350 AL CONSILIULUI**din 16 decembrie 2015****privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 442/2011 ⁽¹⁾, în special articolul 32 alineatul (1),

având în vedere propunerea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 18 ianuarie 2012, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 36/2012.
- (2) O persoană și două entități nu ar trebui să mai fie păstrate pe lista persoanelor fizice și juridice, entităților sau organismelor care fac obiectul măsurilor restrictive, prevăzută în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 36/2012.
- (3) Regulamentul (UE) nr. 36/2012 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa II la Regulamentul (UE) nr. 36/2012 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 16 decembrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
C. DIESCHBOURG

⁽¹⁾ JOL 16, 19.1.2012, p. 1.

ANEXĂ

Persoana și cele două entități enumerate mai jos, precum și mențiunile aferente, se elimină de pe lista prevăzută în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 36/2012:

A. Persoane

Nr. 205 Samir Hamsho

B. Entități

Nr. 68 Syria Steel SA

Nr. 69 Al Buroj Trading

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2351 AL COMISIEI**din 14 decembrie 2015****privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (1) litera (a),

întrucât:

- (1) Pentru a asigura aplicarea uniformă a Nomenclurii combinate anexate la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87, este necesar să se adopte măsuri privind clasificarea mărfurilor menționate în anexa la prezentul regulament.
- (2) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 stabilește regulile generale pentru interpretarea Nomenclurii combinate. Aceste reguli se aplică, de asemenea, oricăror alte nomenclaturi bazate integral sau parțial pe aceasta sau care îi adaugă acesteia subdiviziuni suplimentare și care sunt stabilite prin dispoziții specifice ale Uniunii, în vederea aplicării de măsuri tarifare sau de altă natură privind comerțul cu mărfuri.
- (3) În temeiul acestor reguli generale, mărfurile descrise în coloana (1) a tabelului din anexă trebuie clasificate la codul NC indicat în coloana (2), pe baza motivelor care figurează în coloana (3) a tabelului menționat.
- (4) Este necesar să se prevadă posibilitatea invocării în continuare de către titular, pentru o anumită perioadă de timp, în conformitate cu articolul 12 alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului ⁽²⁾, a informațiilor tarifare obligatorii care sunt emise în legătură cu mărfurile vizate de prezentul regulament, dar care nu sunt conforme cu acesta. Perioada respectivă ar trebui să fie de trei luni.
- (5) Comitetul Codului vamal nu a emis un aviz în termenul stabilit de președinte,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Mărfurile descrise în coloana (1) a tabelului din anexă se clasifică în Nomenclatura combinată la codul NC indicat în coloana (2) a tabelului menționat.

Articolul 2

Informațiile tarifare obligatorii care nu sunt conforme cu prezentul regulament pot fi în continuare invocate, în conformitate cu articolul 12 alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, timp de trei luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

*Articolul 3*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.⁽¹⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, 19.10.1992, p. 1).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 14 decembrie 2015.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Heinz ZOUREK
Director general pentru impozitare și uniune vamală*

ANEXĂ

Descrierea mărfurilor	Clasificare (Cod NC)	Motive
(1)	(2)	(3)
Un set de grădinărit prezentat într-un ambalaj din material plastic, compus din următoarele articole:		Clasificarea se stabilește pe baza regulilor generale 1 și 6 de interpretare a Nomenclaturii combinate (RGI).
(a) o geantă, confecționată din material textil țesut, cu o suprafață exterioară din materiale textile cu 1 buzunar interior mare și 4 buzunare exterioare mai mici;	4202 22 90	Articolele nu pot fi considerate drept mărfuri prezentate în seturi condiționate pentru vânzarea cu amănuntul în sensul regulii generale 3 litera (b), deoarece nu toate sunt prezentate împreună pentru a răspunde unei nevoi specifice sau pentru desfășurarea unei activități specifice.
(b) o pereche de mănuși în principal din material textil țesut, acoperite cu o peliculă subțire din material plastic alveolar pe partea cu palma;	6216 00 00	Geanta nu este utilizată pentru grădinărit, ci pentru a conține alte articole. Aceasta poate fi utilizată, de asemenea, independent de activitățile de grădinărit. Creionul nu este un instrument de grădinărit și poate fi utilizat și în alte condiții.
(c) o pereche de foarfece de grădinar din metal obișnuit;	8201 50 00	În cazul în care unul sau mai multe dintre articolele unui „set” nu răspund aceluiași nevoi specifice sau nu sunt concepute pentru efectuarea aceleiași activități specifice, fiecare articol trebuie clasificat separat [a se vedea, de asemenea, liniile directe privind clasificarea în Nomenclatura combinată a mărfurilor prezentate în seturi condiționate pentru vânzarea cu amănuntul, partea B (II) ⁽¹⁾].
(d) un hârleț de grădinărit din metal;	8201 10 00	
(e) 12 batoane de plastic pentru marcat;	3926 90 97	Articolele individuale, astfel cum se menționează la descrierea mărfurilor, se clasifică după cum urmează:
(f) un creion cu mină de grafit.	9609 10 10	(a) Clasificarea se stabilește în conformitate cu textul codurilor NC 4202, 4202 22 și 4202 22 90. Aceasta trebuie clasificată drept geantă cu suprafața exterioară din material textil, la codul NC 4202 22 90.
Articolele din set sunt ambalate individual, în ambalaje protectoare din material plastic.		(b) Clasificarea se stabilește în conformitate cu textul codului NC 6216 00 00. Materialul textil țesut este considerat a fi materialul din care sunt fabricate mănușile. Prin urmare, sunt clasificate ca mănuși la codul NC 6216 00 00.
Materialul țesut al genții are același model (case, flori, copaci) ca acela al mănușilor.		(c) Clasificarea se stabilește în conformitate cu textul codurilor NC 8201 și 8201 50 00. Acestea sunt clasificate ca foarfece de grădinar la codul NC 8201 50 00.
A se vedea imaginea (*).		(d) Clasificarea se stabilește în conformitate cu textul codurilor NC 8201 și 8201 10 00. Acesta este clasificat ca hârleț la codul NC 8201 10 00.
		(e) Clasificarea se stabilește în conformitate cu textul codurilor NC 3926, 3926 90 și 3926 90 97. Acestea sunt clasificate ca alte articole din materiale plastice la codul NC 3926 90 97.

Descrierea mărfurilor	Clasificare (Cod NC)	Motive
(1)	(2)	(3)
		(f) Clasificarea se stabilește în conformitate cu textul codurilor NC 9609, 9609 10 și 9609 10 10. Acesta este clasificat drept creion cu mină de grafit la codul NC 9609 10 10.

(*) Imaginea are un caracter strict informativ.

(1) JO C 105, 11.4.2013, p. 1.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2352 AL COMISIEI**din 16 decembrie 2015****de stabilire a mediei ponderate a tarifelor maxime de terminare a apelurilor mobile din întreaga Uniune****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 531/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii ⁽¹⁾, în special articolul 6e alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 531/2012, furnizorii naționali nu ar trebui să perceapă nicio suprataxă, în plus față de prețul cu amănuntul de pe piața națională pentru clienții serviciilor de roaming din orice stat membru, pentru niciun apel în roaming reglementat primit, în limitele permise de politica unei utilizări rezonabile. Această dispoziție se aplică de la 15 iunie 2017, cu condiția ca actul legislativ care urmează să fie adoptat în urma propunerii privind piața cu ridicata pentru servicii de roaming, menționată la articolul 19 alineatul (2) din respectivul regulament, să fi devenit aplicabil începând cu acea dată.
- (2) În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 531/2012, furnizorii naționali pot aplica o suprataxă, în plus față de prețul cu amănuntul pe piața națională pentru utilizarea serviciilor de roaming cu amănuntul reglementate, pe parcursul unei perioade de tranziție începând de la 30 aprilie 2016 până la data la care actul legislativ avut în vedere la articolul 19 alineatul (2) din regulamentul respectiv devine aplicabil.
- (3) Regulamentul (UE) nr. 531/2012 permite furnizorilor naționali să aplice, după încheierea perioadei de tranziție, o suprataxă, în plus față de prețul cu amănuntul pe piața națională pentru utilizarea de servicii de roaming cu amănuntul reglementate care depășesc orice limită stabilită în conformitate cu o politică de utilizare rezonabilă.
- (4) Regulamentul (UE) nr. 531/2012 limitează orice suprataxă aplicată pentru primirea de apeluri în roaming reglementate la media ponderată a tarifelor maxime de terminare a apelurilor mobile din întreaga Uniune.
- (5) Organismul Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice a furnizat Comisiei informațiile colectate de autoritățile naționale de reglementare ale statelor membre referitoare la: (i) nivelul maxim al tarifelor de terminare a apelurilor în rețelele mobile pe care le-au aplicat, în conformitate cu articolele 7 și 16 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ („Directiva-cadru”) și cu articolul 13 din Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ („Directiva privind accesul”), pe fiecare piață națională cu ridicata pentru terminarea apelurilor de voce în rețelele individuale de telefonie mobilă; și (ii) numărul total de abonați din statele membre.
- (6) În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 531/2012, Comisia a calculat media ponderată a tarifelor maxime de terminare a apelurilor în rețelele mobile din întreaga Uniune prin: (i) înmulțirea tarifului maxim de terminare a apelurilor mobile permis într-un anumit stat membru cu numărul total al abonaților din acel stat membru; (ii) adunarea rezultatelor obținute din această înmulțire pentru toate statele membre; și prin (iii) împărțirea totalului obținut la numărul total de abonați din toate statele membre.
- (7) Valorile datelor utilizate pentru a calcula media ponderată a tarifelor maxime de terminare a apelurilor mobile din întreaga Uniune sunt cele aplicate la 1 iulie 2015. Pentru țările care nu fac parte din zona euro, cursul de schimb relevant este media Q2 2015 obținută conform bazei de date a Băncii Centrale Europene.
- (8) În temeiul Regulamentului (UE) nr. 531/2012, Comisia trebuie să revizuiască anual media ponderată a tarifelor maxime de terminare a apelurilor mobile din întreaga Uniune.

⁽¹⁾ JO L 172, 30.6.2012, p. 10.

⁽²⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, 24.4.2002, p. 33).

⁽³⁾ Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directivă privind accesul) (JO L 108, 24.4.2002, p. 7).

(9) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru comunicații,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Media ponderată a tarifelor maxime de terminare a apelurilor mobile în întreaga Uniune este stabilită la 0,0114 EUR pe minut.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 30 aprilie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 16 decembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2353 AL COMISIEI**din 16 decembrie 2015****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 16 decembrie 2015.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	IL	236,2
	MA	95,4
	TR	116,3
	ZZ	149,3
0707 00 05	EG	191,7
	MA	92,9
	TR	103,0
	ZZ	129,2
0709 93 10	MA	56,7
	TR	153,6
	ZZ	105,2
0805 10 20	EG	57,7
	MA	64,7
	TR	59,8
	ZA	48,6
	ZZ	57,7
0805 20 10	MA	71,2
	ZZ	71,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	110,9
	TR	92,4
	ZZ	101,7
0805 50 10	TR	86,8
	ZZ	86,8
0808 10 80	CA	151,7
	CL	86,2
	US	75,4
	ZA	141,1
	ZZ	113,6
0808 30 90	CN	63,2
	TR	130,9
	ZZ	97,1

(¹) Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA (UE) 2015/2354 A CONSILIULUI

din 10 decembrie 2015

de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Seychelles la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (3), coroborat cu articolul 218,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit drept unul dintre obiective promovarea protecției drepturilor copilului, după cum se afirmă la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Măsurile de protecție a copiilor împotriva deplasării sau reținerii ilicite sunt parte esențială a politicii respective.
- (2) Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles IIa”), care urmărește protejarea copiilor împotriva efectelor dăunătoare ale unei deplasări sau rețineri ilicite și stabilirea de proceduri în vederea garantării returnării imediate a copilului în statul reședinței sale obișnuite, precum și garantarea protecției drepturilor de vizitare și de încredințare.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 completează și consolidează Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”) care stabilește, la nivel internațional, un sistem de obligații și de cooperare între statele contractante și între autoritățile centrale și urmărește garantarea returnării imediate a copiilor deplasați sau reținuți ilicit.
- (4) Toate statele membre ale Uniunii sunt parte la Convenția de la Haga din 1980.
- (5) Uniunea încurajează statele terțe să adere la Convenția de la Haga din 1980 și sprijină aplicarea corectă a Convenției de la Haga din 1980, participând între altele, alături de statele membre, la comisiile speciale organizate periodic de Conferința de la Haga de drept internațional privat.
- (6) Un cadru juridic comun aplicabil între statele membre ale Uniunii și statele terțe ar putea fi cea mai bună soluție pentru cazurile delicate de răpire internațională de copii.
- (7) Convenția de la Haga din 1980 dispune că aceasta se aplică în raporturile dintre statul aderent și acele state contractante care au declarat că acceptă aderarea.

⁽¹⁾ Avizul din 11 februarie 2015 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

- (8) Convenția de la Haga din 1980 nu permite organizațiilor de integrare economică regională precum Uniunea să devină parte la aceasta. Prin urmare, Uniunea nu poate să adere la convenția menționată și nici să depună o declarație de acceptare a unui stat aderent.
- (9) În conformitate cu Avizul 1/13 al Curții de Justiție a Uniunii Europene, declarațiile de acceptare în temeiul Convenției de la Haga din 1980 țin de competența externă exclusivă a Uniunii.
- (10) La 27 mai 2008, Seychelles a depus instrumentul său de aderare la Convenția de la Haga din 1980. Convenția de la Haga din 1980 a intrat în vigoare în cazul Seychelles la 1 august 2008.
- (11) Mai multe state membre au acceptat deja aderarea Seychelles la Convenția de la Haga din 1980. O evaluare a situației din Seychelles a condus la concluzia că acele state membre care încă nu au acceptat aderarea Seychelles sunt în măsură să accepte, în interesul Uniunii, aderarea Seychelles în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980.
- (12) Prin urmare, statele membre care nu au acceptat încă aderarea Seychelles ar trebui să fie autorizate să depună declarația de acceptare a aderării Seychelles, în interesul Uniunii, în conformitate cu prezenta decizie. Regatul Belgiei, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Malta, Republica Polonă, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda și Regatul Suediei, care au acceptat deja aderarea Seychelles la Convenția de la Haga din 1980, nu ar trebui să depună noi declarații de acceptare, deoarece declarațiile existente rămân valabile în temeiul dreptului internațional public.
- (13) Regatul Unit și Irlanda au obligații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 și participă la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.
- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, care nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Statele membre care nu au făcut încă acest lucru sunt autorizate să accepte aderarea Seychelles la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”), în interesul Uniunii.
- (2) Statele membre menționate la alineatul (1) depun cel târziu până la 11 decembrie 2016 o declarație de acceptare a aderării Seychelles la Convenția de la Haga din 1980, în interesul Uniunii, după cum urmează:

„[Denumirea completă a STATULUI MEMBRU] declară că acceptă aderarea Seychelles la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, în conformitate cu Decizia (UE) 2015/2354 a Consiliului.”

- (3) Fiecare stat membru informează Consiliul și Comisia în legătură cu depunerea declarației sale de acceptare a aderării Seychelles și transmite Comisiei textul declarației în termen de două luni de la depunerea acesteia.

Articolul 2

Statele membre care au depus declarația de acceptare a aderării Seychelles la Convenția de la Haga din 1980 înainte de data adoptării prezentei decizii nu depun noi declarații.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează tuturor statelor membre, cu excepția Regatului Belgiei, Republicii Cehe, Regatului Danemarcei, Republicii Federale Germania, Republicii Estonia, Irlandei, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Italiene, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Marelui Ducat al Luxemburgului, Ungariei, Maltei, Republicii Polone, Republicii Slovenia, Republicii Slovace, Republicii Finlanda și Regatului Suediei.

Adoptată la Bruxelles, 10 decembrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
F. BAUSCH

DECIZIA (UE) 2015/2355 A CONSILIULUI**din 10 decembrie 2015****de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Federației Ruse la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (3), coroborat cu articolul 218,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit drept unul dintre obiective promovarea protecției drepturilor copilului, după cum se afirmă la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Măsurile de protecție a copiilor împotriva deplasării sau reținerii ilicite sunt parte esențială a politicii respective.
- (2) Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles IIa”), care urmărește protejarea copiilor împotriva efectelor dăunătoare ale unei deplasări sau rețineri ilicite și stabilirea de proceduri în vederea garantării returnării imediate a copilului în statul reședinței sale obișnuite, precum și garantarea protecției drepturilor de vizitare și de încredințare.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 completează și consolidează Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”) care stabilește, la nivel internațional, un sistem de obligații și de cooperare între statele contractante și între autoritățile centrale și urmărește garantarea returnării imediate a copiilor deplasați sau reținuți ilicit.
- (4) Toate statele membre ale Uniunii sunt parte la Convenția de la Haga din 1980.
- (5) Uniunea încurajează statele terțe să adere la Convenția de la Haga din 1980 și sprijină aplicarea corectă a Convenției de la Haga din 1980, participând între altele, alături de statele membre, la comisiile speciale organizate periodic de Conferința de la Haga de drept internațional privat.
- (6) Un cadru juridic comun aplicabil între statele membre ale Uniunii și statele terțe ar putea fi cea mai bună soluție pentru cazurile delicate de răpire internațională de copii.
- (7) Convenția de la Haga din 1980 dispune că aceasta se aplică în raporturile dintre statul aderent și acele state contractante care au declarat că acceptă aderarea.
- (8) Convenția de la Haga din 1980 nu permite organizațiilor de integrare economică regională precum Uniunea să devină parte la aceasta. Prin urmare, Uniunea nu poate să adere la convenția menționată și nici să depună o declarație de acceptare a unui stat aderent.
- (9) În conformitate cu Avizul 1/13 al Curții de Justiție a Uniunii Europene, declarațiile de acceptare în temeiul Convenției de la Haga din 1980 țin de competența externă exclusivă a Uniunii.

⁽¹⁾ Avizul din 11 februarie 2015 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

- (10) La 28 iulie 2011, Federația Rusă a depus instrumentul său de aderare la Convenția de la Haga din 1980. Convenția de la Haga din 1980 a intrat în vigoare în cazul Federației Ruse la 1 octombrie 2011.
- (11) Mai multe state membre au acceptat deja aderarea Federației Ruse la Convenția de la Haga din 1980. O evaluare a situației din Federația Rusă a condus la concluzia că acele state membre care încă nu au acceptat aderarea Federației Ruse sunt în măsură să accepte, în interesul Uniunii, aderarea Federației Ruse în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980.
- (12) Prin urmare, statele membre care nu au acceptat încă aderarea Federației Ruse ar trebui să fie autorizate să depună declarația de acceptare a aderării Federației Ruse, în interesul Uniunii, în conformitate cu prezenta decizie. Republica Bulgaria, Republica Cehă, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Lituania, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă și Republica Finlanda, care au acceptat deja aderarea Federației Ruse la Convenția de la Haga din 1980, nu ar trebui să depună noi declarații de acceptare, deoarece declarațiile existente rămân valabile în temeiul dreptului internațional public.
- (13) Regatul Unit și Irlanda au obligații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 și participă la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.
- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, care nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Statele membre care nu au făcut încă acest lucru sunt autorizate să accepte aderarea Federației Ruse la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”), în interesul Uniunii.

(2) Statele membre menționate la alineatul (1) depun cel târziu până la 11 decembrie 2016 o declarație de acceptare a aderării Federației Ruse la Convenția de la Haga din 1980, în interesul Uniunii, după cum urmează:

„[Denumirea completă a STATULUI MEMBRU] declară că acceptă aderarea Federației Ruse la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, în conformitate cu Decizia (UE) 2015/2355 a Consiliului.”

(3) Fiecare stat membru informează Consiliul și Comisia în legătură cu depunerea declarației sale de acceptare a aderării Federației Ruse și transmite Comisiei textul declarației în termen de două luni de la depunerea acesteia.

Articolul 2

Statele membre care au depus declarația de acceptare a aderării Federației Ruse la Convenția de la Haga din 1980 înainte de data adoptării prezentei decizii nu depun noi declarații.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează tuturor statelor membre, cu excepția Republicii Bulgaria, Republicii Cehe, Regatului Danemarcei, Republicii Estonia, Irlandei, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Croația, Republicii Lituania, României, Republicii Slovenia, Republicii Slovace și Republicii Finlanda.

Adoptată la Bruxelles, 10 decembrie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

F. BAUSCH

DECIZIA (UE) 2015/2356 A CONSILIULUI**din 10 decembrie 2015****de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Albaniei la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (3), coroborat cu articolul 218,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit drept unul dintre obiective promovarea protecției drepturilor copilului, după cum se afirmă la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Măsurile de protecție a copiilor împotriva deplasării sau reținerii ilicite sunt parte esențială a politicii respective.
- (2) Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles IIa”), care urmărește protejarea copiilor împotriva efectelor dăunătoare ale unei deplasări sau rețineri ilicite și stabilirea de proceduri în vederea garantării returnării imediate a copilului în statul reședinței sale obișnuite, precum și garantarea protecției drepturilor de vizitare și de încredințare.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 completează și consolidează Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”) care stabilește, la nivel internațional, un sistem de obligații și de cooperare între statele contractante și între autoritățile centrale și urmărește garantarea returnării imediate a copiilor deplasați sau reținuți ilicit.
- (4) Toate statele membre ale Uniunii sunt parte la Convenția de la Haga din 1980.
- (5) Uniunea încurajează statele terțe să adere la Convenția de la Haga din 1980 și sprijină aplicarea corectă a Convenției de la Haga din 1980, participând între altele, alături de statele membre, la comisiile speciale organizate periodic de Conferința de la Haga de drept internațional privat.
- (6) Un cadru juridic comun aplicabil între statele membre ale Uniunii și statele terțe ar putea fi cea mai bună soluție pentru cazurile delicate de răpire internațională de copii.
- (7) Convenția de la Haga din 1980 dispune că aceasta se aplică în raporturile dintre statul aderent și acele state contractante care au declarat că acceptă aderarea.
- (8) Convenția de la Haga din 1980 nu permite organizațiilor de integrare economică regională precum Uniunea să devină parte la aceasta. Prin urmare, Uniunea nu poate să adere la convenția menționată și nici să depună o declarație de acceptare a unui stat aderent.
- (9) În conformitate cu Avizul 1/13 al Curții de Justiție a Uniunii Europene, declarațiile de acceptare în temeiul Convenției de la Haga din 1980 țin de competența externă exclusivă a Uniunii.

⁽¹⁾ Avizul din 11 februarie 2015 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

- (10) La 4 mai 2007, Albania a depus instrumentul său de aderare la Convenția de la Haga din 1980. Convenția de la Haga din 1980 a intrat în vigoare în cazul Albaniei la 1 august 2007.
- (11) Mai multe state membre au acceptat deja aderarea Albaniei la Convenția de la Haga din 1980. O evaluare a situației din Albania a condus la concluzia că acele state membre care încă nu au acceptat aderarea Albaniei sunt în măsură să accepte, în interesul Uniunii, aderarea Albaniei în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980.
- (12) Prin urmare, statele membre care nu au acceptat încă aderarea Albaniei ar trebui să fie autorizate să depună declarația de acceptare a aderării Albaniei, în interesul Uniunii, în conformitate cu prezenta decizie. Regatul Belgiei, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Polonă, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda și Regatul Suediei, care au acceptat deja aderarea Albaniei la Convenția de la Haga din 1980, nu ar trebui să depună noi declarații de acceptare, deoarece declarațiile existente rămân valabile în temeiul dreptului internațional public.
- (13) Regatul Unit și Irlanda au obligații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 și participă la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.
- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, care nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Statele membre care nu au făcut încă acest lucru sunt autorizate să accepte aderarea Albaniei la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”), în interesul Uniunii.
- (2) Statele membre menționate la alineatul (1) depun cel târziu până la 11 decembrie 2016 o declarație de acceptare a aderării Albaniei la Convenția de la Haga din 1980, în interesul Uniunii, după cum urmează:
- „[Denumirea completă a STATULUI MEMBRU] declară că acceptă aderarea Albaniei la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, în conformitate cu Decizia (UE) 2015/2356 a Consiliului.”
- (3) Fiecare stat membru informează Consiliul și Comisia în legătură cu depunerea declarației sale de acceptare a aderării Albaniei și transmite Comisiei textul declarației în termen de două luni de la depunerea acesteia.

Articolul 2

Statele membre care au depus declarația de acceptare a aderării Albaniei la Convenția de la Haga din 1980 înainte de data adoptării prezentei decizii nu depun noi declarații.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează tuturor statelor membre, cu excepția Regatului Belgiei, Republicii Cehe, Regatului Danemarcei, Republicii Federale Germania, Republicii Estonia, Irlandei, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Italiene, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Ungariei, Maltei, Regatului Țărilor de Jos, Republicii Polone, Republicii Slovenia, Republicii Slovace, Republicii Finlanda și Regatului Suediei.

Adoptată la Bruxelles, 10 decembrie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

F. BAUSCH

DECIZIA (UE) 2015/2357 A CONSILIULUI**din 10 decembrie 2015****de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Marocului la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (3), coroborat cu articolul 218,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit drept unul dintre obiective promovarea protecției drepturilor copilului, după cum se afirmă la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Măsurile de protecție a copiilor împotriva deplasării sau reținerii ilicite sunt parte esențială a politicii respective.
- (2) Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles IIa”), care urmărește protejarea copiilor împotriva efectelor dăunătoare ale unei deplasări sau rețineri ilicite și stabilirea de proceduri în vederea garantării returnării imediate a copilului în statul reședinței sale obișnuite, precum și garantarea protecției drepturilor de vizitare și de încredințare.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 completează și consolidează Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”), care stabilește, la nivel internațional, un sistem de obligații și de cooperare între statele contractante și între autoritățile centrale și urmărește garantarea returnării imediate a copiilor deplasați sau reținuți ilicit.
- (4) Toate statele membre ale Uniunii sunt parte la Convenția de la Haga din 1980.
- (5) Uniunea încurajează statele terțe să adere la Convenția de la Haga din 1980 și sprijină aplicarea corectă a Convenției de la Haga din 1980, participând între altele, alături de statele membre, la comisiile speciale organizate periodic de Conferința de la Haga de drept internațional privat.
- (6) Un cadru juridic comun aplicabil între statele membre ale Uniunii și statele terțe ar putea fi cea mai bună soluție pentru cazurile delicate de răpire internațională de copii.
- (7) Convenția de la Haga din 1980 dispune că aceasta se aplică în raporturile dintre statul aderent și acele state contractante care au declarat că acceptă aderarea.
- (8) Convenția de la Haga din 1980 nu permite organizațiilor de integrare economică regională precum Uniunea să devină parte la aceasta. Prin urmare, Uniunea nu poate să adere la convenția menționată și nici să depună o declarație de acceptare a unui stat aderent.
- (9) În conformitate cu Avizul 1/13 al Curții de Justiție a Uniunii Europene, declarațiile de acceptare în temeiul Convenției de la Haga din 1980 țin de competența externă exclusivă a Uniunii.

⁽¹⁾ Avizul din 11 februarie 2015 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

- (10) La 9 martie 2010, Maroc a depus instrumentul său de aderare la Convenția de la Haga din 1980. Convenția de la Haga din 1980 a intrat în vigoare în cazul Marocului la 1 iunie 2010.
- (11) Mai multe state membre au acceptat deja aderarea Marocului la Convenția de la Haga din 1980. O evaluare a situației din Maroc a condus la concluzia că acele state membre care încă nu au acceptat aderarea Marocului sunt în măsură să accepte, în interesul Uniunii, aderarea Marocului în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980.
- (12) Prin urmare, statele membre care nu au acceptat încă aderarea Marocului ar trebui să fie autorizate să depună declarația de acceptare a aderării Marocului, în interesul Uniunii, în conformitate cu prezenta decizie. Regatul Belgiei, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, România, Republica Slovacă, Republica Finlanda și Regatul Suediei, care au acceptat deja aderarea Marocului la Convenția de la Haga din 1980, nu ar trebui să depună noi declarații de acceptare, deoarece declarațiile existente rămân valabile în temeiul dreptului internațional public.
- (13) Regatul Unit și Irlanda au obligații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 și participă la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.
- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, care nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Statele membre care nu au făcut încă acest lucru sunt autorizate să accepte aderarea Marocului la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”), în interesul Uniunii.
- (2) Statele membre menționate la alineatul (1) depun cel târziu până la 11 decembrie 2016 o declarație de acceptare a aderării Marocului la Convenția de la Haga din 1980, în interesul Uniunii, după cum urmează:
- „[Denumirea completă a STATULUI MEMBRU] declară că acceptă aderarea Marocului la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, în conformitate cu Decizia (UE) 2015/2357 a Consiliului.”
- (3) Fiecare stat membru informează Consiliul și Comisia în legătură cu depunerea declarației sale de acceptare a aderării Marocului și transmite Comisiei textul declarației în termen de două luni de la depunerea acesteia.

Articolul 2

Statele membre care au depus declarația de acceptare a aderării Marocului la Convenția de la Haga din 1980 înainte de data adoptării prezentei decizii nu depun noi declarații.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează tuturor statelor membre, cu excepția Regatului Belgiei, Republicii Cehe, Regatului Danemarcei, Republicii Federale Germania, Republicii Estonia, Irlandei, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Italiene, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Ungariei, Maltei, Regatului Țărilor de Jos, României, Republicii Slovace, Republicii Finlanda și Regatului Suediei.

Adoptată la Bruxelles, 10 decembrie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

F. BAUSCH

DECIZIA (UE) 2015/2358 A CONSILIULUI**din 10 decembrie 2015****de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Armeniei la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (3), coroborat cu articolul 218,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit drept unul dintre obiective promovarea protecției drepturilor copilului, după cum se afirmă la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Măsurile de protecție a copiilor împotriva deplasării sau reținerii ilicite sunt parte esențială a politicii respective.
- (2) Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles IIa”), care urmărește protejarea copiilor împotriva efectelor dăunătoare ale unei deplasări sau rețineri ilicite și stabilirea de proceduri în vederea garantării returnării imediate a copilului în statul reședinței sale obișnuite, precum și garantarea protecției drepturilor de vizitare și de încredințare.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 completează și consolidează Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”), care stabilește, la nivel internațional, un sistem de obligații și de cooperare între statele contractante și între autoritățile centrale și urmărește garantarea returnării imediate a copiilor deplasați sau reținuți ilicit.
- (4) Toate statele membre ale Uniunii sunt parte la Convenția de la Haga din 1980.
- (5) Uniunea încurajează statele terțe să adere la Convenția de la Haga din 1980 și sprijină aplicarea corectă a Convenției de la Haga din 1980, participând între altele, alături de statele membre, la comisiile speciale organizate periodic de Conferința de la Haga de drept internațional privat.
- (6) Un cadru juridic comun aplicabil între statele membre ale Uniunii și statele terțe ar putea fi cea mai bună soluție pentru cazurile delicate de răpire internațională de copii.
- (7) Convenția de la Haga din 1980 dispune că aceasta se aplică în raporturile dintre statul aderent și acele state contractante care au declarat că acceptă aderarea.
- (8) Convenția de la Haga din 1980 nu permite organizațiilor de integrare economică regională precum Uniunea să devină parte la aceasta. Prin urmare, Uniunea nu poate să adere la convenția menționată și nici să depună o declarație de acceptare a unui stat aderent.
- (9) În conformitate cu Avizul 1/13 al Curții de Justiție a Uniunii Europene, declarațiile de acceptare în temeiul Convenției de la Haga din 1980 țin de competența externă exclusivă a Uniunii.

⁽¹⁾ Avizul din 11 februarie 2015 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

- (10) La 1 martie 2007, Armenia a depus instrumentul său de aderare la Convenția de la Haga din 1980. Convenția de la Haga din 1980 a intrat în vigoare în cazul Armeniei la 1 iunie 2007.
- (11) Mai multe state membre au acceptat deja aderarea Armeniei la Convenția de la Haga din 1980. O evaluare a situației din Armenia a condus la concluzia că acele state membre care încă nu au acceptat aderarea Armeniei sunt în măsură să accepte, în interesul Uniunii, aderarea Armeniei în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980.
- (12) Prin urmare, statele membre care nu au acceptat încă aderarea Armeniei ar trebui să fie autorizate să depună declarația de acceptare a aderării Armeniei, în interesul Uniunii, în conformitate cu prezenta decizie. Regatul Belgiei, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Ungaria, Malta, Republica Polonă, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda și Regatul Suediei, care au acceptat deja aderarea Armeniei la Convenția de la Haga din 1980, nu ar trebui să depună noi declarații de acceptare, deoarece declarațiile existente rămân valabile în temeiul dreptului internațional public.
- (13) Regatul Unit și Irlanda au obligații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 și participă la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.
- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, care nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Statele membre care nu au făcut încă acest lucru sunt autorizate să accepte aderarea Armeniei la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”), în interesul Uniunii.
- (2) Statele membre menționate la alineatul (1) depun cel târziu până la 11 decembrie 2016 o declarație de acceptare a aderării Armeniei la Convenția de la Haga din 1980, în interesul Uniunii, după cum urmează:
- „[Denumirea completă a STATULUI MEMBRU] declară că acceptă aderarea Armeniei la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, în conformitate cu Decizia (UE) 2015/2358 a Consiliului.”
- (3) Fiecare stat membru informează Consiliul și Comisia în legătură cu depunerea declarației sale de acceptare a aderării Armeniei și transmite Comisiei textul declarației în termen de două luni de la depunerea acesteia.

Articolul 2

Statele membre care au depus declarația de acceptare a aderării Armeniei la Convenția de la Haga din 1980 înainte de data adoptării prezentei decizii nu depun noi declarații.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează tuturor statelor membre, cu excepția Regatului Belgiei, Republicii Cehe, Regatului Danemarcei, Republicii Federale Germania, Republicii Estonia, Irlandei, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Italiene, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Ungariei, Maltei, Republicii Polone, Republicii Slovenia, Republicii Slovace, Republicii Finlanda și Regatului Suediei.

Adoptată la Bruxelles, 10 decembrie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

F. BAUSCH

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (PESC) 2015/2359 A CONSILIULUI
din 16 decembrie 2015
privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 31 alineatul (2),

având în vedere Decizia 2013/255/PESC a Consiliului din 31 mai 2013 privind măsuri restrictive împotriva Siriei ⁽¹⁾, în special articolul 30 alineatul (1),

având în vedere propunerea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 31 mai 2013, Consiliul a adoptat Decizia 2013/255/PESC
- (2) O persoană și două entități nu ar trebui să mai fie menținute pe lista persoanelor fizice și juridice, entităților sau organismelor care fac obiectul măsurilor restrictive, prevăzută în anexa I la Decizia 2013/255/PESC.
- (3) Decizia 2013/255/PESC ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa I la Decizia 2013/255/PESC se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 16 decembrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
C. DIESCHBOURG

⁽¹⁾ JOL 147, 1.6.2013, p. 14.

ANEXĂ

Persoana și cele două entități enumerate mai jos, precum și mențiunile aferente, se elimină din lista prevăzută în anexa I la Decizia 2013/255/PESC:

A. Persoane

Nr. 205 Samir Hamsho

B. Entități

Nr. 68 Syria Steel SA

Nr. 69 Al Buroj Trading

DECIZIA (UE) 2015/2360 A CONSILIULUI**din 16 decembrie 2015****de numire a unui membru elen și a unui supleant elen în cadrul Comitetului Regiunilor**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 305,

având în vedere propunerea guvernului elen,

întrucât:

- (1) La 26 ianuarie, la 5 februarie și la 23 iunie 2015, Consiliul a adoptat Deciziile (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ și (UE) 2015/994 ⁽³⁾ de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2015 și 25 ianuarie 2020.
- (2) La 10 decembrie 2015, un loc de membru din cadrul Comitetului Regiunilor a devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului în temeiul căruia a fost propus domnul Dimitrios KALOGEROPOULOS (*politically accountable to the Municipal Council of Maroussi*).
- (3) Un loc de supleant din cadrul Comitetului Regiunilor a devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului domnului Panagiotis KATSIVELAS,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Sunt numiți în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 25 ianuarie 2020:

(a) în calitate de membru:

— domnul Dimitrios KALOGEROPOULOS, *Politically accountable to the Municipal Council of Palaio Faliro* (schimbare de mandat);

și

(b) în calitate de supleant:

— domnul Georgios PATOULIS, *Mayor of Maroussi*.*Articolul 2*

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 16 decembrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
C. DIESCHBOURG

⁽¹⁾ JO L 20, 27.1.2015, p. 42.⁽²⁾ JO L 31, 7.2.2015, p. 25.⁽³⁾ JO L 159, 25.6.2015, p. 70.

DECIZIA (UE) 2015/2361 A CONSILIULUI**din 16 decembrie 2015****de numire a unui membru italian și a unui supleant italian în cadrul Comitetului Regiunilor**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 305,

având în vedere propunerea guvernului italian,

întrucât:

- (1) La 26 ianuarie, la 5 februarie și la 23 iunie 2015, Consiliul a adoptat Deciziile (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ și (UE) 2015/994 ⁽³⁾ de numire a membrilor și a supleanților în cadrul Comitetului Regiunilor pentru perioada cuprinsă între 26 ianuarie 2015 și 25 ianuarie 2020.
- (2) Un loc de membru în cadrul Comitetului Regiunilor a devenit vacant ca urmare a încheierii mandatului domnului Ignazio MARINO.
- (3) Un loc de supleant va deveni vacant ca urmare a numirii domnului Antonio DECARO în calitate de membru în cadrul Comitetului Regiunilor,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se numesc în cadrul Comitetului Regiunilor pentru durata rămasă a mandatului, respectiv până la 25 ianuarie 2020:

(a) în calitate de membru:

— domnul Antonio DECARO, *Sindaco di Bari*,

precum și

(b) în calitate de supleant:

— domnul Andrea BALLARÈ, *Sindaco di Novara*.*Articolul 2*

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 16 decembrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
C. DIESCHBOURG

⁽¹⁾ JO L 20, 27.1.2015, p. 42.
⁽²⁾ JO L 31, 7.2.2015, p. 25.
⁽³⁾ JO L 159, 25.6.2015, p. 70.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/2362 A COMISIEI**din 15 decembrie 2015****privind scutiile de la taxa antidumping extinsă asupra anumitor piese pentru biciclete originare din Republica Populară Chineză, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 88/97***[notificată cu numărul C(2015) 9049]*

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾, în special articolul 13 alineatul (4),având în vedere Regulamentul (CE) nr. 71/97 al Consiliului din 10 ianuarie 1997 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 2474/93 asupra bicicletelor originare din Republica Populară Chineză la importurile de anumite piese pentru biciclete din Republica Populară Chineză și de percepere a taxei extinse aplicate importurilor respective înregistrate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 703/96 ⁽²⁾, în special articolul 3,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 88/97 al Comisiei din 20 ianuarie 1997 privind autorizarea scutirii importurilor de anumite piese pentru biciclete originare din Republica Populară Chineză de la extinderea, prin Regulamentul (CE) nr. 71/97 al Consiliului, a taxei antidumping instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 2474/93 al Consiliului ⁽³⁾, în special articolele 4, 5, 7 și 10,

după informarea statelor membre,

întrucât:

- (1) O taxă antidumping (denumită în continuare „taxa extinsă”) se aplică în prezent importurilor în Uniunea Europeană de piese esențiale pentru biciclete originare din Republica Populară Chineză, ca urmare a extinderii, prin Regulamentul (CE) nr. 71/97 (denumit în continuare „regulamentul de extindere”), a taxei antidumping instituite asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „China”).
- (2) În temeiul articolului 3 din regulamentul de extindere, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) este împuternicită să adopte măsurile necesare pentru a autoriza scutirea importurilor de piese esențiale pentru biciclete care nu eludează taxa antidumping.
- (3) Respectivele măsuri de punere în aplicare sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 88/97 (denumit în continuare „regulamentul de scutire”) care stabilește sistemul specific de scutire.
- (4) Pe această bază, Comisia a scutit o serie de asamblori de biciclete (denumiți în continuare „părțile scutite”) de taxa extinsă.
- (5) În conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din regulamentul de scutire, Comisia a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* liste succesive cu părțile scutite ⁽⁴⁾.
- (6) Cea mai recentă decizie de punere în aplicare a Comisiei privind scutiile în temeiul regulamentulului de scutire a fost adoptată la 16 aprilie 2014 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.⁽²⁾ JO L 16, 18.1.1997, p. 55.⁽³⁾ JO L 17, 21.1.1997, p. 17.⁽⁴⁾ JO C 45, 13.2.1997, p. 3, JO C 112, 10.4.1997, p. 9, JO C 220, 19.7.1997, p. 6, JO C 378, 13.12.1997, p. 2, JO C 217, 11.7.1998, p. 9, JO C 37, 11.2.1999, p. 3, JO C 186, 2.7.1999, p. 6, JO C 216, 28.7.2000, p. 8, JO C 170, 14.6.2001, p. 5, JO C 103, 30.4.2002, p. 2, JO C 35, 14.2.2003, p. 3, JO C 43, 22.2.2003, p. 5, JO C 54, 2.3.2004, p. 2, JO C 299, 4.12.2004, p. 4, JO L 17, 21.1.2006, p. 16 și JO L 313, 14.11.2006, p. 5, JO L 81, 20.3.2008, p. 73, JO C 310, 5.12.2008, p. 19, JO L 19, 23.1.2009, p. 62, JO L 314, 1.12.2009, p. 106, JO L 136, 24.5.2011, p. 99, JO L 343, 23.12.2011, p. 86, JO L 119, 23.4.2014, p. 67.⁽⁵⁾ JO L 119, 23.4.2014, p. 67.

- (7) În plus, în urma examinării inițiate prin Comunicarea Comisiei 2014/C-299/08 ⁽¹⁾, Comisia a actualizat lista părților scutite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/831 al Comisiei ⁽²⁾.

1. CERERI DE SCUTIRE

- (8) Comisia a primit din partea părților enumerate în tabelele 1, 2 și 4 de mai jos cererile de scutire cu toate informațiile necesare pentru a se stabili dacă acestea sunt admisibile în temeiul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de scutire.
- (9) Aceste părți au avut posibilitatea de a prezenta observații privind concluziile Comisiei în ceea ce privește admisibilitatea cererilor lor.
- (10) În conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din regulamentul de scutire, până la luarea unei decizii privind caracterul întemeiat al cererilor primite din partea acestor părți, plata taxei extinse pentru orice importuri de piese esențiale pentru biciclete declarate pentru a fi puse în liberă circulație de către aceste părți a fost suspendată începând cu data primirii de către Comisie a cererilor acestora.

2. AUTORIZAREA SCUTIRILOR

- (11) Examinarea temeiniciei cererilor din partea părților enumerate în tabelul 1 a fost încheiată.

Tabelul 1

Denumire	Adresă	Țară	Codul adițional TARIC
c2g-engineering GmbH	Schlesische Straße 27, DE-10997 Berlin	Germania	B934
Solo International Oy	Pyyntitie 1 B, FI-02230 Espoo	Finlanda	B940
Planet X Ltd.	Unit 6, Ignite Business Park, Magna Way, Rotherham GB-S60 1FD	Regatul Unit	A995
Longway Poland Sp. z o.o.	ul. Parzniewska 4a, PL-05-800 Pruszków	Polonia	B935
BBF Bike GmbH	Carena Allee 8, DE-15366 Hoppegarten	Germania	B936

- (12) În cursul acestei examinări, Comisia a stabilit că valoarea pieselor originare din China a constituit mai puțin de 60 % din valoarea totală a pieselor utilizate în operațiunile de asamblare desfășurate de aceste părți.
- (13) Prin urmare, operațiunile lor de asamblare nu intră în domeniul de aplicare al articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009.
- (14) Din acest motiv și în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din regulamentul de scutire, părțile menționate în tabelul 1 ar trebui să fie scutite de taxa extinsă.
- (15) În conformitate cu articolul 7 alineatul (2), scutirile lor ar trebui să intre în vigoare de la data primirii cererilor părților și, în plus, datoriile lor în materie de taxe vamale care decurg din taxa extinsă ar trebui să fie considerate drept nule de la aceeași dată.
- (16) Aceste părți au fost informate în legătură cu concluziile Comisiei cu privire la temeinicia cererilor lor și au avut posibilitatea de a prezenta observații cu privire la acest aspect.

⁽¹⁾ JO C 299, 5.9.2014, p. 7.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/831 al Comisiei din 28 mai 2015 de actualizare a listei părților scutite de taxa antidumping extinsă asupra anumitor componente pentru biciclete originare din Republica Populară Chineză în temeiul Regulamentului (CE) nr. 88/97, ca urmare a examinării inițiate în conformitate cu Comunicarea 2014/C 299/08 a Comisiei (JO L 132, 29.5.2015, p. 32).

- (17) Având în vedere că scutiile se vor aplica doar părților menționate în mod specific în tabelul 1 cu denumirile și adresele lor, părțile scutite ar trebui să informeze de îndată Comisia ⁽¹⁾ cu privire la orice modificări aduse acestora (de exemplu, ca urmare a unei modificări a denumirii, a formei juridice sau a adresei sau în urma înființării unor noi entități de asamblare).
- (18) În acest caz, partea ar trebui să furnizeze toate informațiile relevante, în special privind orice modificare a activităților sale legate de operațiunile de asamblare. După caz, Comisia va actualiza trimiterile la partea respectivă.

3. RESPINGEREA CERERII DE SCUTIRE ȘI RIDICAREA SUSPENDĂRII CONEXE

- (19) Examinarea temeiniciei cererii din partea părții menționate în tabelul 2 a fost încheiată.

Tabelul 2

Denumire	Adresă	Țară	Codul adițional TARIC
S.C EUROBIKE UNIVER-SAL SRL	Str. Asociației, nr. 4, Movilița, Ialomița	România	B941

- (20) În cursul examinării acestui caz, Comisia a stabilit că valoarea pieselor pentru biciclete originare din China au reprezentat mai mult de 60 % din valoarea totală a pieselor utilizate în cadrul operațiunilor de asamblare desfășurate de această parte, în timp ce partea nu a demonstrat că valoarea adăugată a pieselor utilizate în cursul operațiunii de asamblare a fost mai mare de 25 % din costul de fabricație.
- (21) În consecință, operațiunile de asamblare desfășurate de această parte intră în domeniul de aplicare al articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, iar criteriile de scutire nu sunt îndeplinite.
- (22) Din aceste motive și în temeiul articolului 7 alineatul (3) din regulamentul de scutire, Comisia trebuie să respingă cererea acestei părți și să ridice suspendarea plății taxei extinse menționate la articolul 5 din regulamentul de scutire.
- (23) Prin urmare, taxa extinsă ar trebui să fie percepută de la data primirii cererii de scutire prezentate de această parte, adică de la data la care suspendarea a intrat în vigoare.
- (24) Această parte a fost informată în legătură cu concluziile Comisiei cu privire la temeinicia cererii și a avut posibilitatea de a prezenta observații cu privire la acest aspect. Nu au fost prezentate observații în termenul prevăzut.
- (25) Considerentele de mai sus nu exclud aplicarea unei scutiri care face obiectul controlului utilizării finale în conformitate cu articolul 14 din regulamentul de scutire.

4. ACTUALIZAREA TRIMITERILOR LA O PARTE SCUTITĂ

- (26) Partea scutită menționată în tabelul 3 a intervenit și a informat Comisia că și-a schimbat denumirea și forma juridică. În urma examinării informațiilor prezentate, Comisia a concluzionat că schimbările respective nu afectează în niciun fel operațiunile de asamblare în ceea ce privește condițiile de scutire prevăzute în regulamentul de scutire.
- (27) Deși scutirea acestei părți de la taxa extinsă autorizată în temeiul articolului 7 alineatul (1) din regulamentul de scutire rămâne neafectată, trimiterile la această parte ar trebui să fie actualizate.

⁽¹⁾ Părțile sunt invitate să utilizeze următoarea adresă de e-mail: TRADE-BICYCLE-PARTS@ec.europa.eu.

Tabelul 3

Trimiterea anterioară	Variație	Codul adițional TARIC
S.N.C. Cicli Olympia di Pasquale e Antonio Fontana & C. Via Galileo Galilei 12/A, IT-35028 Piove di Sacco (PD), Italia	Denumirea și forma juridică a societății au fost schimbate în „Cicli Olympia S.r.l”	A167

5. SUSPENDAREA PLĂȚII TAXELOR PENTRU PĂRȚILE ÎN CURS DE EXAMINARE

- (28) Examinarea temeiniciei cererii din partea părților menționate în tabelul 4 este în curs de desfășurare. Până la luarea unei decizii privind caracterul întemeiat al cererilor acestor părți, plata taxei extinse de către părțile în cauză se suspendă.
- (29) Având în vedere că suspendările se vor aplica doar părților menționate în mod specific în tabelul 4 cu denumirile și adresele lor, aceste părți ar trebui să notifice de îndată Comisiei ⁽¹⁾ orice modificări aduse acestora (de exemplu, ca urmare a unei modificări a denumirii, a formei juridice sau a adresei sau în urma înființării unor noi entități de asamblare).
- (30) În acest caz, partea ar trebui să furnizeze toate informațiile relevante, în special privind orice modificare a activităților sale legate de operațiunile de asamblare. După caz, Comisia va actualiza trimiterile la partea respectivă.

Tabelul 4

Denumire	Adresă	Țară	Codul adițional TARIC
In Cycles – Montagem e Comércio de Bicletas Lda	Zona Industrial De Barrô Norte/Sul, N.º 976, Fração A/B e D, AP. 52, PT-3750-353 Barrô – Águeda	Portugalia	B960
PANEX DINAMIC d.o.o.	Dr. Tome Bratkovića 1, HR-40000 Čakovec	Croația	B963
CICLI EUROPA s.r.l.	34 Via portella Bifuto, IT-93017 San Cataldo (CL)	Italia	C001
OLYMPIQUE SARL	ZA Les Epalits, FR-42610 Saint-Romain-le-Puy	Franța	C002
Interbike Spółka z o.o.	ul. Śląska 6/5, PL-42-200 Częstochowa	Polonia	C003
Kuisle & Kuisle GmbH	Füssener Straße 22 a, DE-87675 Stötten	Germania	C021
CycleSport North Ltd	363 Leach Place, Walton Summit Center, Preston GB-PR5 8AS	Regatul Unit	C049
Firma Handlowo-Uslugowo-Produkcyjna „Trans-Rower” Roman Tylec	Dąbie 47, PL-39-311 Zdzierzec	Polonia	C053

⁽¹⁾ Părțile sunt invitate să utilizeze următoarea adresă de e-mail: TRADE-BICYCLE-PARTS@ec.europa.eu.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul prezentei decizii, se aplică definițiile prevăzute la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 88/97.

Articolul 2

Părțile menționate în tabelul 1 sunt scutite de la extinderea prin Regulamentul (CE) nr. 71/97 a taxei antidumping definitive asupra bicicletelor originare din Republica Populară Chineză instituită prin Regulamentul (CEE) nr. 2474/93 al Consiliului ⁽¹⁾ la importurile de anumite pieselor pentru biciclete din Republica Populară Chineză.

Scutirile intră în vigoare de la datele la care au fost primite cererile acestor părți. Aceste date sunt prevăzute în coloana intitulată „Data intrării în vigoare”.

Scutirile se aplică numai părților menționate în mod specific în tabelul 1 cu denumirile și adresele lor.

Părțile scutite notifică de îndată Comisiei orice modificare adusă acestora, furnizând toate informațiile relevante, în special privind orice modificare a activităților părții legate de operațiunile de asamblare în ceea ce privește condițiile scutirii.

Tabelul 1

Părțile scutite

Denumire	Adresă	Țară	Scutare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 88/97	Data intrării în vigoare	Codul adițional TARIC
c2g-engineering GmbH	Schlesische Straße 27, DE-10997 Berlin	Germania	Articolul 7	16.12.2013	B934
Solo International Oy	Pyyntitie 1 B, FI-02230 Espoo	Finlanda	Articolul 7	26.7.2013	B940
Planet X Ltd.	Unit 6, Ignite Business Park, Magna Way, Rother- ham GB-S60 1FD	Regatul Unit	Articolul 7	7.2.2013	A995
Longway Poland Sp. z o.o.	ul. Parzniewska 4a, PL- 05-800 Pruszków	Polonia	Articolul 7	16.12.2013	B935
BBF Bike GmbH	Carena Allee 8, DE- 15366 Hoppegarten	Germania	Articolul 7	14.1.2014	B936

Articolul 3

Cererea de scutare de la taxa antidumping extinsă transmisă de partea menționată în tabelul 2 se respinge în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 88/97.

Suspendarea plății taxei antidumping extinse se ridică pentru această parte în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 88/97 începând cu data prevăzută în coloana intitulată „Data intrării în vigoare”.

⁽¹⁾ JO L 228, 9.9.1993, p. 1.

Tabelul 2

Partea pentru care se ridică suspendarea

Denumire	Adresă	Țară	Ridicare a suspendării în temeiul Regulamentului (CE) nr. 88/97	Data intrării în vigoare	Codul adițional TARIC
S.C EUROBIKE UNIVER-SAL SRL	Str. Asociației, nr. 4, Movilița, Ialomița	România	Articolul 7	26.7.2013	B941

Articolul 4

Trimiterile actualizate la partea scutită menționată în tabelul 3 sunt prevăzute în coloana intitulată „Noua trimitere”. Codurile adiționale TARIC corespunzătoare atribuite anterior pentru aceste părți scutite, astfel cum se prevede în coloana intitulată „Codul adițional TARIC”, rămân aceleași.

Tabelul 3

Parte scutită pentru care se actualizează trimiterea

Trimiterea anterioară	Noua trimitere	Țară	Codul adițional TARIC	Data intrării în vigoare
S.N.C. Cicli Olympia di Pasquale e Antonio Fontana & C. Via Galileo Galilei 12/A, IT-35028 Pieve di Sacco (PD)	Cicli Olympia S.r.l. Via Galileo Galilei 12/A, IT-35028 Pieve di Sacco (PD)	Italia	A167	1.1.2016

Articolul 5

Părțile enumerate în tabelul 4 sunt supuse examinării în temeiul articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 88/97.

Suspendarea plăților taxei antidumping extinse în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 88/97 intră în vigoare de la datele la care au fost primite cererile acestor părți. Aceste date sunt prevăzute în coloana intitulată „Data intrării în vigoare”.

Aceste suspendări se aplică numai părților examinate menționate în mod specific în tabelul 4 cu denumirile și adresele lor.

Aceste părți notifică de îndată Comisiei orice modificare a acestora, furnizând toate informațiile relevante, în special orice modificare a activităților părții legate de operațiunile de asamblare din punctul de vedere al condițiilor suspendării.

Tabelul 4

Părțile supuse examinării

Denumire	Adresă	Țară	Suspendare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 88/97	Data intrării în vigoare	Codul adițional TARIC
In Cycles – Montagem e Comércio de Bicicletas Lda	Zona Industrial De Barrô Norte/Sul, N.º 976, Fracção A/B e D, AP. 52, PT-3750-353 Barrô – Águeda	Portugalia	Articolul 5	2.5.2014	B960
PANEX DINAMIC d.o.o.	Dr. Tome Bratkoviča 1, HR-40000 Čakovec	Croația	Articolul 5	13.8.2014	B963
CICLI EUROPA s.r.l.	34 Via portella Bifuto, IT-93017 San Cataldo (CL)	Italia	Articolul 5	10.9.2014	C001
OLYMPIQUE SARL	ZA Les Epalits, FR-42610 Saint-Romain-le-Puy	Franța	Articolul 5	28.10.2014	C002
Interbike Spółka z o.o.	ul. Ślaska 6/5, PL-42-200 Częstochowa	Polonia	Articolul 5	18.12.2014	C003
Kuisele & Kuisele GmbH	Füssener Straße 22 a, DE-87675 Stötten	Germania	Articolul 5	17.2.2015	C021
CycleSport North Ltd	363 Leach Place, Walton Summit Center, Preston GB-PR5 8AS	Regatul Unit	Articolul 5	27.4.2015	C049
Firma Handlowo-Uslugowo-Produkcyjna „Trans-Rower” Roman Tylec	Dąbie 47, PL-39-311 Zdzierzec	Polonia	Articolul 5	1.7.2015	C053

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează statelor membre și părților enumerate la articolele 2, 3, 4 și 5. De asemenea, prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 15 decembrie 2015.

Pentru Comisie
Cecilia MALMSTRÖM
Membru al Comisiei

DECIZIA (UE) 2015/2363 A COMISIEI
din 16 decembrie 2015
de modificare a anexei A la Acordul monetar dintre Uniunea Europeană și Principatul Monaco

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul monetar din 29 noiembrie 2011 dintre Uniunea Europeană și Principatul Monaco ⁽¹⁾, în special articolul 11 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Articolul 11 alineatul (2) din Acordul monetar dintre Uniunea Europeană și Principatul Monaco („acordul monetar”) prevede că Principatul Monaco trebuie să aplice aceleași dispoziții ca cele adoptate de Republica Franceză pentru transpunerea actelor juridice ale Uniunii referitoare la activitatea și controlul prudențial al instituțiilor de credit și la prevenirea riscurilor sistemice în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, care figurează în anexa A la acordul monetar.
- (2) În conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din acordul monetar, lista care figurează în anexa A la acord trebuie modificată de Comisie ori de câte ori apare o modificare a textelor în cauză și de fiecare dată când un text nou este adoptat de Uniunea Europeană.
- (3) Uniunea a adoptat douăzeci și patru de acte normative referitoare la activitatea și controlul prudențial al instituțiilor de credit și la prevenirea riscurilor sistemice în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, acte care trebuie așadar adăugate la lista care figurează în anexa A la acordul monetar:
  1. Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).
  2. Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 684/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).
  3. Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/880 al Comisiei din 4 iunie 2015 privind prelungirea perioadelor de tranziție referitoare la cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de o contraparte centrală prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 575/2013 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 143, 9.6.2015, p. 7).
  4. Regulamentul delegat (UE) 2015/1515 al Comisiei din 5 iunie 2015 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește prelungirea perioadelor de tranziție referitoare la sistemele de pensii (JO L 239, 15.9.2015, p. 63).
  5. Regulamentul delegat (UE) 2015/62 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește indicatorul efectului de levier (JO L 11, 17.1.2015, p. 37).
  6. Regulamentul delegat (UE) 2015/1555 al Comisiei din 28 mai 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru publicarea de informații în legătură cu respectarea de către instituții a cerinței privind amortizorul anticiclic de capital în conformitate cu articolul 440 (JO L 244, 19.9.2015, p. 1).

⁽¹⁾ JO C 310, 13.10.2012, p. 1.

7. Regulamentul delegat (UE) 2015/1556 al Comisiei din 11 iunie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru tratamentul tranzitoriu al expunerilor din titluri de capital conform abordării IRB (JO L 244, 19.9.2015, p. 9).
8. Regulamentul delegat (UE) 2015/488 al Comisiei din 4 septembrie 2014 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 241/2014 în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii pentru firme, calculate pe baza cheltuielilor generale fixe (JO L 78, 24.3.2015, p. 1).
9. Regulamentul delegat (UE) 2015/850 al Comisiei din 30 ianuarie 2015 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 241/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor (JO L 135, 2.6.2015, p. 1).
10. Regulamentul delegat (UE) 2015/923 al Comisiei din 11 martie 2015 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 241/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor (JO L 150, 17.6.2015, p. 1).
11. Regulamentul delegat (UE) 2015/942 al Comisiei din 4 martie 2015 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 529/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru evaluarea gradului de importanță al extinderilor și al modificărilor abordărilor bazate pe modele interne în contextul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață (JO L 154, 19.6.2015, p. 1).
12. Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/227 al Comisiei din 9 ianuarie 2015 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 48, 20.2.2015, p. 1).
13. Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 945/2014 al Comisiei din 4 septembrie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la indicii relevanți cu o diversificare corespunzătoare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 265, 5.9.2014, p. 3).
14. Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1030/2014 al Comisiei din 29 septembrie 2014 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare cu privire la modelele și datele uniforme pentru publicarea valorilor utilizate în vederea identificării instituțiilor globale de importanță sistemică în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 30.9.2014, p. 14).
15. Regulamentul delegat (UE) nr. 1187/2014 al Comisiei din 2 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru determinarea expunerii globale față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură din punctul de vedere al tranzacțiilor cu active-suport (JO L 324, 7.11.2014, p. 1).
16. Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).
17. Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/79 al Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește grevarea cu sarcini a activelor, modelul punctelor de date unic și normele de validare (JO L 14, 21.1.2015, p. 1).
18. Regulamentul delegat (UE) 2015/585 al Comisiei din 18 decembrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru precizarea perioadelor de risc de marjă (JO L 98, 15.4.2015, p. 1).

19. Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/233 al Comisiei din 13 februarie 2015 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare referitoare la monedele în cazul cărora banca centrală definește eligibilitatea într-un mod extrem de restrictiv în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 39, 14.2.2015, p. 11).
20. Regulamentul delegat (UE) nr. 1152/2014 al Comisiei din 4 iunie 2014 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la identificarea situației geografice a expunerilor din credite relevante în scopul calculării ratelor amortizorului anticiclic de capital specific instituției (JO L 309, 30.10.2014, p. 5).
21. Regulamentul delegat (UE) nr. 1222/2014 al Comisiei din 8 octombrie 2014 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru precizarea metodologiei pentru identificarea instituțiilor globale de importanță sistemică și pentru definirea de subcategorii ale instituțiilor globale de importanță sistemică (JO L 330, 15.11.2014, p. 27).
22. Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO L 11, 17.1.2015, p. 44).
23. Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (reformare) (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).
24. Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84: pentru dispozițiile aplicabile instituțiilor de credit).

(4) Anexa A la acordul monetar ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa A la acordul monetar dintre Uniunea Europeană și Principatul Monaco se înlocuiește cu textul din anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 16 decembrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

„ANEXA A

	Legislație financiar-bancară aplicabilă
1	În ceea ce privește dispozițiile aplicabile instituțiilor de credit: Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1) modificată prin:
2	Directiva 2001/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 de modificare a Directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE și 86/635/CEE în ceea ce privește normele de evaluare aplicabile conturilor anuale și conturilor consolidate ale anumitor forme de societăți comerciale, precum și ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 283, 27.10.2001, p. 28)
3	Directiva 2003/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2003 de modificare a Directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE, 86/635/CEE și 91/674/CEE ale Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale anumitor forme de societăți, ale băncilor și ale altor instituții financiare și ale întreprinderilor de asigurare (JO L 178, 17.7.2003, p. 16)
4	Directiva 2006/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 de modificare a Directivei 78/660/CEE a Consiliului privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale, a Directivei 83/349/CEE a Consiliului privind conturile consolidate, a Directivei 86/635/CEE a Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare și a Directivei 91/674/CEE a Consiliului privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare (JO L 224, 16.8.2006, p. 1)
5	Directiva 89/117/CEE a Consiliului din 13 februarie 1989 privind obligațiile în materie de publicare a documentelor contabile anuale ale sucursalelor, stabilite într-un stat membru, ale instituțiilor de credit și instituțiilor financiare cu sediul social în afara statului membru respectiv (JO L 44, 16.2.1989, p. 40)
6	Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45) modificată prin:
7	Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private (JO L 146, 10.6.2009, p. 37)
8	Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (JO L 331, 15.12.2010, p. 120)
9	Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1)

	Legislație financiar-bancară aplicabilă
10	Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1)
11	Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit (JO L 125, 5.5.2001, p. 15) modificată prin:
12	Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190)
13	Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară (JO L 168, 27.6.2002, p. 43) modificată prin:
14	Directiva 2009/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei 2002/47/CE privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private (JO L 146, 10.6.2009, p. 37)
15	Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190)
16	Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1) modificată prin:
17	Directiva 2005/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2005 de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 94/19/CE, 98/78/CE, 2000/12/CE, 2001/34/CE, 2002/83/CE și 2002/87/CE, în scopul instituirii unei noi structuri de organizare pentru comitetele competente din domeniul serviciilor financiare (JO L 79, 24.3.2005, p. 9)
18	Directiva 2008/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de modificare a Directivei 2002/87/CE privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurări și a firmelor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei (JO L 81, 20.3.2008, p. 40)
19	Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (JO L 331, 15.12.2010, p. 120)

	Legislație financiar-bancară aplicabilă
20	Directiva 2011/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2011 de modificare a Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE și 2009/138/CE în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar (JO L 326, 8.12.2011, p. 113)
21	Cu excepția titlului V: Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338)
22	În ceea ce privește dispozițiile aplicabile instituțiilor de credit și cu excepția articolelor 15 și 31-33 și a titlului III: Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1) modificată prin:
23	Directiva 2006/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 de modificare a Directivei 2004/39/CE privind piețele instrumentelor financiare, în ceea ce privește anumite termene-limită (JO L 114, 27.4.2006, p. 60)
24	Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și majorărilor de participații în sectorul financiar (JO L 247, 21.9.2007, p. 1)
25	Directiva 2008/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de modificare a Directivei 2004/39/CE privind piețele instrumentelor financiare, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei (JO L 76, 19.3.2008, p. 33)
26	Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (JO L 331, 15.12.2010, p. 120) completată și pusă în aplicare prin:
27	Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind obligațiile întreprinderilor de investiții de păstrare a evidenței și înregistrărilor, raportarea tranzacțiilor, transparența pieței, admiterea de instrumente financiare în tranzacții și definiția termenilor în sensul directivei în cauză (JO L 241, 2.9.2006, p. 1)
28	Directiva 2006/73/CE a Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare ale întreprinderilor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate (JO L 241, 2.9.2006, p. 26)
29	În ceea ce privește dispozițiile titlurilor I și II: Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, 5.12.2007, p. 1)

Legislație financiar-bancară aplicabilă	
	modificată prin:
30	Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor (JO L 302, 17.11.2009, p. 97)
31	Cu excepția titlului V: Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338)
32	Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7)
	modificată prin:
33	Cu excepția titlului V: Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338)
34	Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12)
	modificat prin:
35	Regulamentul (UE) nr. 1022/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) în ceea ce privește conferirea de atribuții specifice Băncii Centrale Europene în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului (JO L 287, 29.10.2013, p. 5)
36	Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34)
37	Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190)
38	Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1)
	modificat prin:
39	Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1)

	Legislație financiar-bancară aplicabilă
40	Regulamentul delegat (UE) nr. 1002/2013 al Comisiei din 12 iulie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții cu privire la lista entităților care beneficiază de derogare (JO L 279, 19.10.2013, p. 2)
41	Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190)
42	Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84)
43	Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 684/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73)
44	Regulamentul delegat (UE) 2015/1515 al Comisiei din 5 iunie 2015 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește prelungirea perioadelor de tranziție referitoare la sistemele de pensii (JO L 239, 15.9.2015, p. 63)
	completat și pus în aplicare prin:
45	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1247/2012 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește formatul și frecvența rapoartelor de tranzacție transmise către registrele centrale de tranzacții în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 352, 21.12.2012, p. 20)
46	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1248/2012 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește formatul cererilor de înregistrare a registrelor centrale de tranzacții în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 352, 21.12.2012, p. 30)
47	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1249/2012 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește formatul evidențelor care trebuie păstrate de contrapărțile centrale în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 352, 21.12.2012, p. 32)
48	Regulamentul delegat (UE) nr. 876/2013 al Comisiei din 28 mai 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare privind colegiile pentru contrapărțile centrale (JO L 244, 13.9.2013, p. 19)
49	Regulamentul delegat (UE) nr. 1003/2013 al Comisiei din 12 iulie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la taxele aplicate registrelor centrale de tranzacții de Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (JO L 279, 19.10.2013, p. 4)

	Legislație financiar-bancară aplicabilă
50	Regulamentul delegat (UE) nr. 148/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare privind detaliile minime ale datelor care trebuie raportate registrelor centrale de tranzacții (JO L 52, 23.2.2013, p. 1)
51	Regulamentul delegat (UE) nr. 149/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la dispozițiile în materie de compensare indirectă, obligația de compensare, registrul public, accesul la un loc de tranzacționare, contrapărțile nefinanciare și tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate prin CPC (JO L 52, 23.2.2013, p. 11)
52	Regulamentul delegat (UE) nr. 150/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare în care se precizează detaliile cererii de înregistrare ca registru central de tranzacții (JO L 52, 23.2.2013, p. 25)
53	Regulamentul delegat (UE) nr. 151/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții, în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare care să precizeze datele care urmează să fie publicate și puse la dispoziție de registrele centrale de tranzacții și standarde operaționale pentru agregarea, compararea și accesarea datelor (JO L 52, 23.2.2013, p. 33)
54	Regulamentul delegat (UE) nr. 152/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare privind cerințele de capital pentru contrapărțile centrale (JO L 52, 23.2.2013, p. 37)
55	Regulamentul delegat (UE) nr. 153/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 privind completarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012, în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare privind cerințele pentru contrapărțile centrale (JO L 52, 23.2.2013, p. 41)
56	Regulamentul delegat (UE) nr. 285/2014 al Comisiei din 13 februarie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la efectul direct, substanțial și previzibil al contractelor în Uniune și la prevenirea eludării normelor și a obligațiilor (JO L 85, 21.3.2014, p. 1)
57	Regulamentul delegat (UE) nr. 667/2014 al Comisiei din 13 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele procedurale referitoare la sancțiunile impuse registrelor centrale de tranzacții de către Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, inclusiv normele referitoare la dreptul la apărare și dispozițiile temporale (JO L 179, 19.6.2014, p. 31)
58	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 484/2014 al Comisiei din 12 mai 2014 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare cu privire la capitalul ipotetic al unei contrapărți centrale în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 138, 13.5.2014, p. 57)
59	Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/880 al Comisiei din 4 iunie 2015 privind prelungirea perioadelor de tranziție referitoare la cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de o contraparte centrală prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 575/2013 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 143, 9.6.2015, p. 7)

Legislație financiar-bancară aplicabilă	
60	<p>Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudenciale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1)</p> <p>modificat prin:</p>
61	<p>Regulamentul delegat (UE) 2015/62 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește indicatorul efectului de levier (JO L 11, 17.1.2015, p. 37)</p>
62	<p>Regulamentul delegat (UE) 2015/1555 al Comisiei din 28 mai 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru publicarea de informații în legătură cu respectarea de către instituții a cerinței privind amortizorul anticiclic de capital în conformitate cu articolul 440 (JO L 244, 19.9.2015, p. 1)</p>
63	<p>Regulamentul delegat (UE) 2015/1556 al Comisiei din 11 iunie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru tratamentul tranzitoriu al expunerilor din titluri de capital conform abordării IRB (JO L 244, 19.9.2015, p. 9)</p> <p>completat și pus în aplicare prin:</p>
64	<p>Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1423/2013 al Comisiei din 20 decembrie 2013 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare cu privire la cerințele de publicare a informațiilor privind fondurile proprii pentru instituții în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 355, 31.12.2013, p. 60)</p>
65	<p>Regulamentul delegat (UE) nr. 183/2014 al Comisiei din 20 decembrie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele prudenciale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții, în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru precizarea modului de calcul al ajustărilor specifice și al ajustărilor generale pentru riscul de credit (JO L 57, 27.2.2014, p. 3)</p>
66	<p>Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 al Comisiei din 7 ianuarie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor (JO L 74, 14.3.2014, p. 8)</p> <p>modificat prin:</p>
67	<p>Regulamentul delegat (UE) 2015/488 al Comisiei din 4 septembrie 2014 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 241/2014 în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii pentru firme, calculate pe baza cheltuielilor generale fixe (JO L 78, 24.3.2015, p. 1)</p>
68	<p>Regulamentul delegat (UE) 2015/850 al Comisiei din 30 ianuarie 2015 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 241/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor (JO L 135, 2.6.2015, p. 1)</p>
69	<p>Regulamentul delegat (UE) 2015/923 al Comisiei din 11 martie 2015 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 241/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor (JO L 150, 17.6.2015, p. 1)</p>

	Legislație financiar-bancară aplicabilă
70	Regulamentul delegat (UE) nr. 342/2014 al Comisiei din 21 ianuarie 2014 de completare a Directivei 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru aplicarea metodelor de calculare a cerințelor privind rata de adecvare a capitalului pentru conglomeratele financiare (JO L 100, 3.4.2014, p. 1)
71	Regulamentul delegat (UE) nr. 523/2014 al Comisiei din 12 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru stabilirea a ceea ce constituie legătura strânsă dintre valoarea obligațiunilor garantate ale unei instituții și valoarea activelor instituției (JO L 148, 20.5.2014, p. 4)
72	Regulamentul delegat (UE) nr. 525/2014 al Comisiei din 12 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru definirea pieței (JO L 148, 20.5.2014, p. 15)
73	Regulamentul delegat (UE) nr. 526/2014 al Comisiei din 12 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare în vederea stabilirii marjei aproximative și a numărului limitat de portofolii mai mici pentru riscul de ajustare a evaluării creditului (JO L 148, 20.5.2014, p. 17)
74	Regulamentul delegat (UE) nr. 528/2014 al Comisiei din 12 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru alte riscuri decât riscul delta ale opțiunilor în cadrul abordării standardizate a riscului de piață (JO L 148, 20.5.2014, p. 29)
75	Regulamentul delegat (UE) nr. 529/2014 al Comisiei din 12 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru evaluarea gradului de importanță al extinderilor și al modificărilor abordării bazate pe modele interne de rating și ale abordării avansate de evaluare (JO L 148, 20.5.2014, p. 36)
	modificat prin:
76	Regulamentul delegat (UE) 2015/942 al Comisiei din 4 martie 2015 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 529/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru evaluarea gradului de importanță al extinderilor și al modificărilor abordărilor bazate pe modele interne în contextul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață (JO L 154, 19.6.2015, p. 1)
77	Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014 al Comisiei din 13 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului prin intermediul unor standarde tehnice de reglementare care specifică cerințele aplicabile instituțiilor care acționează în calitate de investitori, sponsori, creditorii inițiali și inițiatorii în ceea ce privește expunerile la riscul de credit transferat (JO L 174, 13.6.2014, p. 16)
78	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei din 16 aprilie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 191, 28.6.2014, p. 1)
79	Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/227 al Comisiei din 9 ianuarie 2015 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 48, 20.2.2015, p. 1)

	Legislație financiar-bancară aplicabilă
80	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 602/2014 al Comisiei din 4 iunie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare pentru a facilita convergența practicilor de supraveghere cu privire la punerea în aplicare a ponderilor de risc suplimentare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 166, 5.6.2014, p. 22)
81	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 945/2014 al Comisiei din 4 septembrie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la indicii relevanți cu o diversificare corespunzătoare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 265, 5.9.2014, p. 3)
82	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1030/2014 al Comisiei din 29 septembrie 2014 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare cu privire la modelele și datele uniforme pentru publicarea valorilor utilizate în vederea identificării instituțiilor globale de importanță sistemică în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 30.9.2014, p. 14)
83	Regulamentul delegat (UE) nr. 1187/2014 al Comisiei din 2 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru determinarea expunerii globale față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură din punctul de vedere al tranzacțiilor cu active-suport (JO L 324, 7.11.2014, p. 1)
84	Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1)
85	Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/79 al Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește grevarea cu sarcini a activelor, modelul punctelor de date unic și normele de validare (JO L 14, 21.1.2015, p. 1)
86	Regulamentul delegat (UE) 2015/585 al Comisiei din 18 decembrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru precizarea perioadelor de risc de marjă (JO L 98, 15.4.2015, p. 1)
87	Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/233 al Comisiei din 13 februarie 2015 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare referitoare la monedele în cazul cărora banca centrală definește eligibilitatea într-un mod extrem de restrictiv în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 39, 14.2.2015, p. 11)
88	Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/880 al Comisiei din 4 iunie 2015 privind prelungirea perioadelor de tranziție referitoare la cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de o contraparte centrală prevăzute în Regulamentele (UE) nr. 575/2013 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 143, 9.6.2015, p. 7)
89	Cu excepția titlului V: Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338)

Legislație financiar-bancară aplicabilă	
	modificată prin:
90	Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190)
	completată și pusă în aplicare prin:
91	Regulamentul delegat (UE) nr. 604/2014 al Comisiei din 4 martie 2014 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la criteriile calitative și cantitative corespunzătoare pentru identificarea categoriilor de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al unei instituții (JO L 167, 6.6.2014, p. 30)
92	Regulamentul delegat (UE) nr. 527/2014 al Comisiei din 12 martie 2014 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la specificarea claselor de instrumente care reflectă în mod corespunzător calitatea creditului instituției în condiții de asigurare a continuității activității și care sunt adecvate pentru a fi utilizate în scopul remunerației variabile (JO L 148, 20.5.2014, p. 21)
93	Regulamentul delegat (UE) nr. 530/2014 al Comisiei din 12 martie 2014 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu standarde tehnice de reglementare în care sunt definite mai detaliat expunerile semnificative și pragurile pentru abordările interne de calculare a riscului specific din portofoliul de tranzacționare (JO L 148, 20.5.2014, p. 50)
94	Regulamentul delegat (UE) nr. 1152/2014 al Comisiei din 4 iunie 2014 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la identificarea situației geografice a expunerilor din credite relevante în scopul calculării ratelor amortizorului anticiclic de capital specific instituției (JO L 309, 30.10.2014, p. 5)
95	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 650/2014 al Comisiei din 4 iunie 2014 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește formatul, structura, conținutul și data publicării anuale a informațiilor pe care autoritățile competente trebuie să le publice în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 185, 25.6.2014, p. 1)
96	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 710/2014 al Comisiei din 23 iunie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește condițiile de aplicare a procesului de adoptare a deciziei comune privind cerințele prudențiale specifice unei instituții, în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 188, 27.6.2014, p. 19)
97	Regulamentul delegat (UE) nr. 1222/2014 al Comisiei din 8 octombrie 2014 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru precizarea metodologiei pentru identificarea instituțiilor globale de importanță sistemică și pentru definirea de subcategorii ale instituțiilor globale de importanță sistemică (JO L 330, 15.11.2014, p. 27)
98	Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garanțare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149)

Legislație financiar-bancară aplicabilă	
99	<p>Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190)</p> <p>modificată prin:</p>
100	<p>Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO L 11, 17.1.2015, p. 44)</p>
101	<p>În ceea ce privește dispozițiile aplicabile instituțiilor de credit și cu excepția articolelor 34-34 și a titlului III: Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (reformare) (JO L 173, 12.6.2014, p. 349)</p> <p>modificată prin:</p>
102	<p>Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrale de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1)</p>
103	<p>În ceea ce privește dispozițiile aplicabile instituțiilor de credit: Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84)”</p>

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO